

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vili SørensenÚtgevni:
Føroya JavnaðarflokkurPrent:
Prentsmiðjan á Heysbrøtt

Hvør endurnýggjaði skipaflotan?

TAD sær óivað ógvuliga løgið út í fólkaeygum, tá tey lesa Dagblaðið og síggja, hvussu lítið seinasta landsstýri avrikaði, og hvussu ógvuliga nógv landsstýrin frammanundan, har fólkaflotkurin var ein hovuðspartnari, fekk frá hondini. Fólkaflaksmenn endurnýggjaðu skipaflotan, greiddu fólkapensjónina, SEV-málið, hospitalsbyggingina, havnabyggingina o. s. fr. Hetta stendur alt saman at lesa í Dagblaðnum, men sjálvandi — og við miklum rætti — eru tað mong, ið ivast — og ivast stórliga, tí sannleikin, ið kann prógvast við naknum tølum, sigur nakað heilt annað. Vit skulu her bert triva í endurnýggjan av skipaflotanum; tað er nóg mikið á hesum sinni.

VIT vita øll, at undir stýrunum, ið sótu frá 1950 til 1958 minkaði okkara fiskiskipafloti við umleið 7000 tonsnum. Hesi tøl prógva til fulnar, at tað als ikki var talan um nakra endurnýggjan undir fólkaflakksstýrinum. Vit vita, at undir hesum stýrinum vóru skip ikki bara uppløgd ella fórust, men vit vita eisini, at hetta stýrið tók sær fyrri at selja okkara bestu skip út av landinum — eitt nú »Nólsoyar Páll«. Tað er í øllum forðum ikki nøkur endurnýggjan.

BLADIÐ sipar til, at lógir vórðu gjørdar, ið skapaðu betri møguleikar fyrri eini endurnýggjan. Hetta skal ikki nektast. Vist vóru lógir gjørdar, ið gjørdur tað lagaligari hjá monnum at útvega sær skip; men tað nyttar einki við lógum, tá eingin peningur er til skipakeyp. Tær hava ikki eingongd virði av pappirinum, ið tær eru skrivaðar uppá. Heilt einki var nú ikki gjørt; men einki so tað munaði. Eftir hesum lógum og figgarpolitikkinum, ið forður var, vildu vit higartil bert havt fingið eitt fátal av skipum. Endurnýggjan hovuð menn vallað rópt tað.

TAD var ikki fyrr enn seinasta landsstýri tók við at figgarligir møguleikar vórðu skapaðir fyrri eini stórfingnari endurnýggjan. 40 milj. kr. vórðu útvegaðar til Realkreditstovnin, møguleikar gjørdir fyrri Fiskaribankalánun og seinast — og ikki minst — ein hovuðstreitin var at útvega pening til stundingsveitanina frá landskassanum, tí har treyt peningur í stórum. Tí hetta endamál vórðu læntar 3 milj. kr. árliga aftrat tí, ið jattað varð á figgjarretlanini. Tá leikaðu fólkaflaksmenn óðir. Slíkur var teirra lutur í endurnýggjanini av skipaflotanum — óðir tá peningurin skuldi útvegtast!

Sannleikan

reingja teir ikki

Tey 4 árinu javnaðarflokkurin sat í Tinganesi, vóru merkisár í Føroyum, ásanna føroyingar yvirhøvur, og tað er júst tað, sum nýtir so fast hjá teimum flokkum, sum frammanundan vóru settir at ráða og gera nakað uppbyggjandi fyrri land og fólk; men hetta vistu teir seg ikki at hava eynir til — prógvini sýndu tað eftir 8 ár.

So var tað, at javnaðarflokkurin fekk leiðsluna saman við sum flokkum, sum fólkaflakkurin hevði sitið saman við, og fær rættuliga gongd á uppbyggjandi bæði á tí arbeiðsliga økinum, tí mentunarlaga og ikki minst á tí sosiala eins og á øðrum okjum. Hesi ár settu spor eftir seg, sum er at fegnast yvir. Tá so væl bar í lag, sum tað nú gjørdi, hevur hin stummi fólkaflakkurin einki vítað sær til ugga uttan tað, at alt skal hava verið fyrireiðað frammanundan. Hvussu ofta hevur ein ikki hoyrt Dagblaðið mæna um, at stæðið var lagt undir endurnýggjanina av skipaflotanum, sum tó í veruleikanum ikki var nakað effektivt stæði at byggja á. Nú koma teir so mín sann eisini og bílla fólk inn at sosialu lógirnar hava verið til reiðar at seta í lógform (um hetta skal fyriliggja vátan frá sambandsflokkinum). Lítið er fólkaflakkspolitikkurin verður og minni verður hann gjørdur til av slíkum heila spuna.

At tractast við Dagblaðið um, hvussu usaligar tær sosialu lógirnar hava verið, og hvussu tær

hava fingið ábót, tað er vist ikki til stóra nyttu, tað lata vit fólkið doma um, tí vit halda tev flestu vera so mikið væl at sær komin. Annars er tibetur skriviligt prógv fyrri, hvør ið hevur sýnt teimum sosialu lógnum best ans.

Ein umbering fyrri at skipa landsstýri saman við javnaðarmonnum í 1958 var, at fólkaflakkurin læt sær at vilja endurnýggja skipaflotan fyrst (sjálvst um hann hevði havt besta møguleika til tað í síni landsstýristíð 1950—58), so skuldi tað sossiað koma aftaná sum ráðini vóru til tað. Hetta víldi javnaðarflokkurin ikki, tí eitt hjartamál javnaðarflokksins var, at fremja tær sosialu lógirnar so góðar, sum krav tíðarinnar krävdu tær. Og tibetur eydnaðist tað og bleiv skipaflotin samstundis endurnýggjaður í stórum tali, sum eingin hevði droymt um.

Tað var ein javnaðarmaður á tingi, sum svaraði fólkaflakkinum uppá tað fyrirreikingarbeiði, teir altíð erptu sær av at hava gjørt uttan minsta resultat, at hovuð teir lagt lunnar undir dit og dat so mátti tað vera so, at teir hovuð ikki verið forir fyrri at draga nakað eftir teimum.

— Legði fólkaflakkslandstýrið lunnar, so legði javnaðarlandstýrið munandi meira — ikki bert legði lunnar — men var fott fyrri at draga almikið eftir teimum, sum hevur gjørt tað, at hetta landsstýrið heldur alt liggja so væl, at teimum ikki

nýtist at overva seg hetta valskeiðið.

At tað eru menn í sambandsflokkinum, sum eru líkir fólkaflakksmonnum og hava ilt eyga á tí, sum hendi undir seinasta landsstýri er javnaðarmonnum ikki dult, tað hava teir mangan fingið góð prógv fyrri, og ikki minst frá hinum triðja tráðnum.

Er tað nakar sambandsmaður, sum er so politisk sjúkur fyrri tíðina, at hann roynir at spæla við fólkaflakkin, so vita vit væl, hvør maðurin er, tað nýtist Dagblaðið ikki at ivast í. Vit siga sum maðurin segði: Væl gagnist!

At Dagblaðið nú hevur sambandsflokkinn til verju er einki ónaturligt, tí tað var flokkurin, sum fólkaflakkurin ynskti sum landsstýrispartnara, og ikki sum teir lótu sær aftaná valið, at nú skuldi sjálvstýrislandstýrið skipast. Sannleikin er tann, at undir ongum umstøðum hevði fólkafl. tikið við tjóðveldisflokkinum, um tað var minsti møgu leiki fyrri samgongu við sambandsflokkinn. Tað er tí heldur ikki so løgið, um sitandi samgonga er til hvønn manns tos, hvussu illa hon semist, og um onkur í samgonguni sigur hana ikki hava møguleika at halda longur enn til jóla.

Tað at fólkaflakkurin kom at skipa landsstýri saman við tjóðveldinum, var av berari tilvild og fyrri at forða javnaðarflokkinum at koma aftur í landsstýrið. So lítill hevur fólkaflakkurin til ovurs fyrri samsfelagnum, at bert hann kann nýta sína politisku makt at gera ilt við, so tykist sum alt er í lagi — serliga kann gera javnaðarflokkinum tær verstu neisir, sjálvt um samsfelagið blóðir í dýrum dómi — ger minni.

Tað er nógv fyrri at síggja Dagblaðið skriva um sjálvstøðugan politikk, tí tað er væl eingin føroyskur javnaðarmaður, sum so eymjúkliga hevur stæðið ella stendur við hattinum í hondini fyrri donskum javnaðarmonnum (lat hann so eita Dupont ella hvat hann eitur), sum nettupp fólkaflaksmenn.

Tey megu fara at slá alla rekord í so máta.

Merkiligt, at Dagblaðið ikki við einum orði nevnið nakað um, at Hákon lögmaður skirdi tunnellina millum Tvøroyri og Hvalba við donskum kongsnávi.

Jú, føroyingar omanfyri hálsvølin.

Dam er tann lögmaður, sum hevur skapt frambrúsríkasta tíð í FØROYA SOGU.

Tað letur seg ikki burtur káva av nokrum fólkaflakksdóli.

Gevio
føroyskar
BARNABØKUR!

SVIMJIHYLURIN

um ólavsøkuna

Leygardagin opið til kl. 15.
Sunnudagin stongt.
Mánadagin opið bert fyrri kappsvimjing.
Týsdagin upplatið kl. 10.

Býráðið

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

PINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

AGN

Góður høggslokkur

á goymslu

Pí. BACALAO

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bústjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti uppá uppsagn 4 % p. a.

Eru tygum tekunnugur og kræsin,
biði tá um...

Keypi
ein pakkka
í dag